

РЕШЕНИЕ

№ 8453

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11333** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на С. Р. Б., с адрес: [населено място], [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“З“/тг от ЗДвП № СРАМ-1433351/04.10.2025г., издадена от К. С. С. – младши автоконтрольор при ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна. Твърди се, че същата е издадена от некомпетентен орган. Сочи се още, че ПАМ е наложена, без да са налице законоустановените предпоставки. Моли се заповедта да бъде отменена. Претендира се адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – К. С. С., младши автоконтрольор при ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.10.2025 г., в [населено място], по [улица]срещу номер 56 с посока на движение от

[улица]към [улица]С. Р. Б. управлява лек автомобил марка „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. А. М.. При извършена проверка от полицейски служители е установено, че лицето управлява лек автомобил, който е със служебно прекратена регистрация.

Съставен е АУАН серия GA № 4563561/04.10.2025 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“З“/ГГ от ЗДвП № СРАМ-1433351/04.10.2025г., издадена от К. С. С. – младши автоконтрольор при ОПП-СДВР, с която е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 24 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 23 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "з" /нова - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г. / от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" се прилага на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3 и др.

От приложената справка по делото /лист 10/ е видно, че служебната дерегистрация на управляваното от жалбоподателя МПС е извършена на 29.07.2025 г. Към този момент е била в сила редакцията на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП / редакция ДВ бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г./ съгласно която служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за

които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство.

От доказателствата по делото – служебно изготвена справка /лист 11 от делото/ се установява, че собственик на управляваното от жалбоподателя МПС е С. А. М., като от ответника в производството не са ангажирани доказателства, че е изпратено уведомление до собственика на съответния автомобил. Основателно е направеното в жалбата възражение в тази насока. Съгласно Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на ВАС в случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП ще е несъставомерно.

Съдът приема, че фактическият състав на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП не е бил завършен, съобразно изискванията, установени в приложимата към датата на констатиране на процесното нарушение норма, поради което не е било осъществено посоченото нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в управление на МПС със служебно прекратена регистрация, съответно не са били налице основания за издаване на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка.

С оглед изложеното процесната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие. В същия е посочено, че процесуалното представителство се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Член 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че в случаите по, ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес възнаграждението е 511,29 евро /1 000 лв./. Съдът приема, че в полза на адв. Д. Ш. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. Р. Б., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“З“/гг от ЗДвП № СРАМ-1433351/04.10.2025г., издадена от К. С. С. – младши автоконтрольор при ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. Д. Ш., сумата от 511,29 евро /петстотин и единадесет евро и двадесет и девет цента, равностойни на 1 000 лева/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: